

مجله‌ی حافظ پژوهی (مرکز حافظ‌شناسی - کرسی پژوهشی حافظ)

سال ۱، شماره‌ی ۲، پیاپی ۲، پاییز و زمستان ۱۴۰۱، صص ۱۵۶-۱۲۷

تحلیل و بررسی غنازدایی کمی و کیفی در ترجمه‌هایی از دیوان حافظ

* شیرین رزمجو بختیاری*

** الهام خلیلی جهرمی

چکیده

شاهکارهای ادبیات فارسی همواره در کانون توجه ادبیان و پژوهشگران دیگر زبان‌ها بوده است. دیوان حافظ بارها به زبان‌های متعدد ترجمه شده است. بررسی و تحلیل نوع نگرش مترجمان، صحیت و سقم برداشت‌های آنان از متون ادبی و شعری و نوع انتقال آن به مخاطبان زبان مقصد، یکی از مجال‌های پژوهش است. نظریاتی متنوع در حوزه‌ی ترجمه‌ی متون ادبی وجود دارد که یکی از آن‌ها نظریه‌ی تحریف متن آنسوان برمن است که مؤلفه‌هایی فراوان برای تحلیل ترجمه ارائه کرده است. در این مقاله به بررسی غنازدایی کمی و غنازدایی کیفی پرداختیم و بیت‌هایی از دیوان حافظ را به همراه ترجمه‌هایی از آن، ذکر و دو مؤلفه را در آن بیت‌ها بررسی کردیم. به اجمال می‌توان گفت غنازدایی کمی و کیفی آنسوان برمن، بیشتر مربوط به ترافد و انتقال امانت‌دارانه‌ی لحن و بار معنایی واژگان مبنیاً در زیان مقصد است. بسیار کمال‌گرایانه می‌نماید که مترجمان بتوانند اشعار را چنان‌بی‌کم و کاست ترجمه کنند که زیبایی‌های لفظی و معنوی به مخاطبان زبان مقصد منتقل شود و این دشواری بهویژه در عرصه‌ی ترجمه‌ی متون شعری بیشتر دیده می‌شود. از آن دشوارتر، شعر حافظ است که برای مخاطبان زبان فارسی هم همواره معماگون و رازآلود است.

واژه‌های کلیدی: آنسوان برمن، ترجمه، دیوان حافظ، غنازدایی کمی، غنازدایی کیفی.

* استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه، sh razmjoo@urmia.ac.ir

** استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز، khalilijahromi115@yahoo.com

۱. مقدمه و پیشینه

امروزه، دانش ترجمه‌شناسی درباره‌ی چگونگی ترجمه‌ها سخن می‌گوید؛ اینکه باید چه متنی را با چه کیفیت یا ویژگی‌هایی ترجمه کرد، کدام متون ترجمه‌پذیرند و چه تفاوت‌های ناگزیری به لحاظ ساخت زبانی در ترجمه‌ها اتفاق می‌افتد. تعریف ترجمه و بیان ویژگی‌های آن کاری آسان نیست. هر متن، سبکی منحصر به فرد دارد که آن را در تحلیل و ترجمه از متون دیگر متمایز می‌کند؛ بنابراین، نمی‌توان در حوزه‌ی ترجمه، تعاریف یا ویژگی‌های کلی ارائه داد که شامل همه‌ی متون ترجمه‌شده شود.

یکی از نظریات شناخته شده برای ترجمه‌ی متون ادبی، نظریه‌ی آنتوان برمن (Bremen Antoine) (۱۹۴۲-۱۹۹۱) است. «از نظر وی، ترجمه‌ی بد، ترجمه‌ای است که معمولاً به بهانه‌ی انتقال‌پذیری، به انکار نظاممند غربالت اثر بیگانه می‌پردازد؛ اما ترجمه تنها یک میانجی‌گری صرف نیست؛ بلکه فرایندی است که در آن رابطه‌ی ما با دیگری در میان است» (احمدی، ۱۳۹۲: ۴). «آنتوان برمن در آثار نظری اش مانند آزمون دیگری، فرهنگ و ترجمه در آلمان عصر رمانسیسم و در برج‌های بابل، خود را مدافعان لفظ‌گرایی معرفی کرده است» (زنده‌بودی، ۱۳۹۰: ۲۳).

«آنتوان برمن با نقد ترجمه‌های مترجمان کلاسیک و معاصر، نظریات خود را درباره‌ی ترجمه ارائه می‌دهد. به‌اعتقاد وی، در ترجمه‌ی هر متن بیگانه باید حالت غریب‌گی اش در زبان مقصد را حفظ کرد و نباید در ترجمه، تغییراتی به نفع زبان مقصد انجام داد؛ زیرا معنا از طریق صورت انتقال می‌یابد. برمن بر این عقیده است که باید از هرگونه 'قدس‌شماری زبان مادری' اجتناب کرد. وی هرگونه حذف، اضافه، تغییر در سبک نویسنده، تغییر ساختار زبان، اطناب کلام و حتی تغییر در نقطه‌گذاری و پاراگراف‌بندی را تحریف متن اصلی می‌داند و از آن به عنوان نظام تحریف متن یاد می‌کند؛ البته زمانی‌که روی عقاید برمن دقیق‌تر می‌شویم، به نظر می‌رسد این عقاید بسیار کمال‌گرایانه است» (مهری‌پور، ۱۳۸۹: ۵۸).

موضوع گیری نظری بر من انتقادی است؛ البته نه انتقاد از مترجمان کلاسیک، بلکه از مترجمان معاصر. او فهرستی از گرایش‌های تحریفی ترجمه را پیش می‌کشد و توجه را به این نکته جلب می‌کند که بدتر جمهه کردن، یعنی یکسان‌سازی و آن جنایت علیه فرهنگ است. این گرایش‌های تحریفی، مجموعه‌ای نظاممند را شکل می‌دهند که هدف آگاهانه یا ناخودآگاهی مترجم است. نابودی الفاظ زبان مبدأ به نفع معنا و شکل زیبا انجام می‌شود. بدین سان اولین گرایش‌هایی که بر من برمی‌شمرد؛ یعنی معقول کردن و روشن‌سازی و زیباسازی از اصول مترجمان دوره‌ی کلاسیک است؛ اما گرایش‌هایی دیگر نیز هست؛ مانند اطناب‌سازی که در واقع توضیح یا همان روشن‌سازی است، اختصار یا کوتاه‌سازی کمی و کیفی، ویران‌سازی نظام مبدأ و محوسازی چندزبانگی است که همه به نوعی نتیجه‌ی «یکسان‌سازی» است. معقول کردن و روشن‌سازی و بلندسازی به هم مرتبط‌اند (رک. زنده‌بودی، ۱۳۹۰: ۲۵).

مقاله‌هایی ارزشمند، به معرفی و بحث و بررسی ترجمه‌های انگلیسی شعر حافظ پرداخته‌اند. از این میان می‌توان به مقاله‌ی «TRANSLATIONS OF HAFEZ IN ENGLISH» در دایرة المعارف ایرانیکا نوشتہ‌ی پروین لؤلؤیی اشاره کرد که مصطفی حسینی، آن را به فارسی ترجمه کرده است (۱۳۹۵)؛ همچنین، در دایرة المعارف بزرگ اسلامی ذیل مدخل حافظ، مجdal الدین کیوانی مقاله‌ای با عنوان «ترجمه‌های انگلیسی اشعار حافظ» (۱۳۹۰) نوشته که در آن ۴۲ ترجمه‌ی انگلیسی از شعر حافظ معرفی شده است. احمد کریمی حکّاک در مقاله‌ای با عنوان «زیر بار امانت حافظ» (۱۳۷۵)، سه ترجمه‌ی گرتروود بل (Gertrude Bell)، الیزابت گری (Elizabeth Gray) و رضا صابری را بررسی و مقایسه کرده است. برخی از مقاله‌ها به ویژگی‌های بیانی و ادبی شعر حافظ پرداخته و از منظر زبانی، جزئیات ترجمه‌ی شعر او را واکاوی کرده‌اند. سالار منافی اناری در مقاله‌ای با عنوان «افراش، کاهش و تطابق در ترجمه‌های انگلیسی اشعار حافظ» (۱۳۹۰) چهار ترجمه را مقابله کرده و دلیل افزایش یا کاهش واژگان را در ترجمه یافته است. دیک دیویس (Dick Davis) نیز مقاله‌ای درباره‌ی ترجمه‌نایابی

شعر حافظ نوشه که مصطفی حسینی و بهنام میرزابابازاده فومشی آن را ترجمه کرده‌اند (۱۳۹۱). رضا رضایی در پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد خود با عنوان «بررسی امکان اتخاذ رویکرد واساختی در ترجمه‌های حافظ» (۱۳۸۹)، بهره‌نماهی حسین پاینده و سالار منافی اناری، هفت غزل حافظ را در دو ترجمه‌ی ویلبرفورس کلارک (Wilberforce) و رضا صابری با نظریه‌ی واساختی دریدایی تحلیل کرده است. مهرداد نیکنام (Clarke) در بخشی از کتاب‌شناسی حافظ (۱۳۸۱)، ترجمه‌های انگلیسی کامل و گزیده‌ی دیوان حافظ را فهرست کرده که برای انجام تحقیق در این زمینه مفید است. یکی از کتاب‌هایی که در زمینه‌ی رویکرد غربیان به حافظ و تأثیفات آنان درباره‌ی او نوشته شده است، کتاب دو جلدی *Hafez and his Divan as viewed by the west* (۲۰۱۶) نوشته‌ی ناصر کعنانی است. او در جلد نخست این کتاب به معرفی حافظ و اندیشه و آثار او پرداخته و در جلد دوم، رویکرد غربیان و شرق‌شناسان را به حافظ شرح و بسط داده است. همه‌ی این تحقیق‌ها می‌تواند منبع کارآمدی برای پژوهش حاضر باشد.

علاوه بر آنچه گفته شد، مقاله‌هایی گوناگون نیز به صورت موردي، مباحثی را در برخی ترجمه‌های شعر حافظ بررسی کرده‌اند؛ برای نمونه، در مقاله‌ای (۱۳۹۰)، محمودی بختیاری و پورنصر خاکباز، ایهام در پنج ترجمه‌ی کلارک، صابری، بل، آریان‌پور و آبری را بررسی و میزان دقت ترجمه‌ی مترجمان را آزموده‌اند. ایهام از جمله مواردی است که رعایت آن در ترجمه بسیار دشوار و در عمل، نزدیک به ناممکن است؛ بنابراین، برخی از مترجمان ترجیح داده‌اند واژگان دارای ایهام را آوانگاری کنند و معادلی برای آن نیاورند؛ اما برخی نیز یک معنی را برگزیده‌اند و معادل واژگانی آن را آورده‌اند (رک. همان: ۱۲۱-۱۲۲).

نخستین بار، سِرویلیام جونز (William Jones) (۱۷۴۶-۱۷۹۴)، شعری از حافظ را به انگلیسی ترجمه و راه را برای مترجمان بعدی فراهم کرد. در طول قرن هجدهم، ترجمه‌هایی اندک از حافظ به انگلیسی منتشر شد؛ با وجود این، از آغاز قرن نوزدهم، ترجمه‌ی اشعار حافظ از دیگر شاعران ایرانی پیشی گرفته است (رک. لؤلؤی، ۱۳۹۵: ۷۵).

تعداد مترجمانی که شعر حافظ را با شیوه‌های گوناگون به زبان انگلیسی ترجمه کرده‌اند، بسیار است و نامبردن آن‌ها در این مجال اندک نمی‌گنجد؛ اما براساس مدخل «ترجمه‌های انگلیسی اشعار حافظ» در دایرةالمعارف بزرگ اسلامی، تعداد مترجمانی که در تاریخ ترجمه‌ی حافظ نقشی بسزا داشته‌اند، به حدود چهل نفر می‌رسد (رک. همان). در مقاله‌ی «نگاهی به ترجمه‌های حافظ به انگلیسی» نیز، سیر تاریخی ترجمه‌های دیوان حافظ بیان شده و هر کدام از ترجمه‌ها به اختصار معرفی شده است (رک. پورگیو، ۱۳۸۴).

رزمجو بختیاری در مقاله‌ی «بررسی ترجمه‌ی انگلیسی غزلی از حافظ بر پایه‌ی برداشت درست از متن» (۱۴۰۰)، براساس رویکرد آنتوان برمن، همه‌ی مؤلفه‌ها را در ترجمه‌های گوناگون غزلی از حافظ بررسی کرده است.

نظریه‌ی آنتوان برمن برای بررسی ترجمه‌ی متون مختلف استفاده شده است که برای نمونه به چند مقاله اشاره خواهد شد: مقاله‌ی «نقد و بررسی ترجمه‌ی عربی گلستان سعدی براساس نظریه‌ی آنتوان برمن؛ مطالعه‌ی موردی کتاب الجلستان الفارسی اثر جبرائیل المخلع» (۱۳۹۵) از علی افضلی و عطیه یوسفی؛ همچنین، مقاله‌ی «بررسی تحلیلی نظریه‌ی گرایش‌های ریخت‌شکنی آنتوان برمن در گلستان سعدی با استناد به ترجمه‌ی فرانسوی شارل دفرمری» (۱۳۹۸) از لیلا شبیری و همکاران و مقاله‌ی «ارزیابی کیفی ترجمه‌ی عربی اشعار مولانا براساس نظریه‌ی آنتوان برمن؛ مطالعه‌ی موردی کتاب مختارات من دیوان شمس الدین تبریزی اثر ابراهیم الدسوقی شتا» (۱۳۹۵) از علی افضلی و مرضیه داتوبر. این مقاله‌ها و تعداد فراوان دیگری از همین نوع پژوهش‌ها نشان می‌دهد که نظریه‌ی برمن برای بررسی ترجمه‌های متون ادبی، بسیار در کانون توجه قرار گرفته و سودمند بوده است.

۲. غنازدایی

در این مقاله سعی بر آن است که چند ترجمه از ابیات حافظ براساس یکی از مؤلفه‌های نظام تحریف متن آنتوان برمی‌بررسی شود؛ بنابراین، نخست بهصورت مختصر به این ویژگی اشاره خواهد شد.

برمن، نظام تحریف متن را براساس مؤلفه‌های گوناگون بررسی می‌کند؛ از جمله می‌توان به مؤلفه‌ی غنازدایی اشاره کرد که به دوگونه‌ی کیفی و کمّی تقسیم می‌شود و بهصورت «ضعفِ کیفی و کمّی» نیز ترجمه شده است (رک. ماندی، ۱۳۹۴: ۲۸۶). «بنا بر عقیده‌ی برمی، غنازدایی کیفی، جایگزین‌کردن کلمات، اصطلاحات و پیچوخم جملات، با کلمات و اصطلاحاتی است که ازلحاظ غنای معنایی و آوایی و طین کلمات، در سطح واژه‌ی مبدأ نیستند؛ همچنین، در غنازدایی کمی سخن از هدررفتن واژگانی است. برمی معتقد است که گاهی برای یک مدلول چندین دال وجود دارد و انتخاب یک دال به غنازدایی «کمّی» منجر می‌شود» (مهردی‌پور، ۱۳۸۹: ۶۰). در ادامه، تعریف غنازدایی کمّی و کیفی بهتفصیل خواهد آمد.

۲. ۱. غنازدایی کیفی

اصل این اصطلاح در زبان فرانسه، Appauvrissement qualitative است. در زبان فارسی این اصطلاح به‌گونه‌های مختلف ترجمه شده است؛ مهران زنده‌بودی آن را «اختصار یا کوتاه‌سازی کیفی» (زنده‌بودی، ۱۳۹۰: ۲۵)، محمدرحیم احمدی، «تضعیف کیفی» (احمدی، ۱۳۹۲: ۸) و فاطمه مهدی‌پور، «غنازدایی کیفی» (مهردی‌پور، ۱۳۸۹: ۶۰) ترجمه کرده‌اند.

به‌عقیده‌ی برمی، این نوع تحریف، جایگزین‌کردن کلمات و اصطلاحات و پیچوخم جملات، با کلمات و اصطلاحاتی است که ازلحاظ غنای معنایی و آوایی و طین کلمات در سطح واژه‌ی مبدأ نیستند.

تحریفی که بermen از آن سخن می‌گوید، شاید یکی از سخت‌ترین مسائل موجود در عمل ترجمه و یکی از دشوارترین کارهای هر مترجمی باشد. هر زبانی با توجه به ساختار و کلمات و آواهای موجود در آن، دارای کلمات و بازی‌هایی کلامیست که بار معنایی و تصویرسازی خاص خود را دارد و برگرداندن آن‌ها اغلب بسیار دشوار است. شاید گاهی بشود با شباهت‌های آوای آن‌ها مانور داد؛ اما همواره چنین شانسی وجود ندارد؛ برای نمونه، خود بermen در توضیح غنازدایی کیفی واژه‌ی «*papillon*» پروانه را مثال می‌آورد. در زبان فرانسه، فعل *papilloner*، یعنی پلکیدن و چرخیدن. بermen معتقد است که شاید کلمه‌ی *papillon* شباهتی با خود «پروانه» نداشته باشد؛ اما از لحاظ آوای و تصویرسازی، شباهتی با موجودی که پرواز می‌کند و می‌چرخد، وجود دارد.

در ترجمه‌ی *papillon* از فرانسه به فارسی، مترجم این شанс را دارد که با استفاده از کلمه‌ی پروانه یا برای نمونه، «شاپرک» از چنین تحریفی دور باشد و مطابق نظر بermen، پیش برود؛ زیرا هم پروانه و هم شاپرک بهدلیل داشتن جزء «پر» و طین موجود در کلمه، تصویر پرواز و پریدن را برای فارسی‌زبان القا می‌کند و نیز کلمات *papillon* و پروانه و شاپرک، کمایش، هم‌طین و دارای یک بار معنای‌اند؛ البته به نظر می‌رسد یافتن معادل‌هایی با چنین شباهت‌های آوای و تصویری، همواره میسر و آسان نباشد؛ برای نمونه، کلمه‌ی «ساقی» را در نظر بگیرید. ساقی در ادبیات ما، هم از لحاظ طین کلمه و هم از نظر بار معنایی و تصویرسازی، واژه‌ای غنی به شمار می‌رود. ساقی برای فارسی‌زبان فقط به معنای کسی نیست که شراب در جام می‌ریزد و پذیرایی می‌کند؛ بلکه تداعی‌کننده‌ی معشوق است و همان‌گونه که می‌دانیم، در ادبیات عرفانی ما نماد خداوند و پیر و مراد، معادل *échanson* در زبان فرانسه است.

کسی که در دربار وظیفه‌ی ریختن مشروب برای شاه و تعارف آن به او را بر عهده دارد، معنای صریح این کلمه را انتقال می‌دهد؛ اما آن غنای لازم ساقی را برای جایگزین شدن ندارد و این یکی از مشکلات همیشگی ترجمه است که خود را به

مترجم تحمیل می‌کند و مترجم قصدِ تحریفِ واژه را، آن‌گونه که بermen از آن نام می‌برد، ندارد (رک. همان: ۶۰).

۲. ۲. غنازدایی کمی

اصل‌ی این اصطلاح در زبان فرانسه Appauvrissement quantitatif است. همچنان‌که در قسمت قبل گفته شد، در زبان فارسی این اصطلاح به گونه‌های مختلف ترجمه شده است؛ مهران زنده‌بودی آن را «اختصار یا کوتاه‌سازی کمی» (زنده‌بودی، ۱۳۹۰: ۲۵)، محمدرحیم احمدی، «تضعیف کمی» (احمدی، ۱۳۹۲: ۹) و فاطمه مهدی‌پور، «غنازدایی کمی» (مهدی‌پور، ۱۳۸۹: ۶۱) ترجمه کرده‌اند.

در این نوع تحریف، سخن از هدررفتن واژگانی (lexical=) است. بermen معتقد است که گاهی برای یک مدلول (signifiée=) چندین دال (significant=) وجود دارد و انتخاب یک دال، به غنازدایی «کمی» منجر می‌شود. وی مثالی از نویسنده‌ای آرژانتینی می‌زند که برای مدلول visage (= چهره) سه دال rostro و semblante و cara را می‌آورد (هر سه کلمه به معنی صورت و چهره است). وی معتقد است که اهمیت و اصل واقعیت visage با سه دال برای این نویسنده تعريف و تبیین می‌شود و انتخاب فقط یک دال، باعث می‌شود که اصل ایده‌ی نویسنده کامل مشخص نشود. درست مثل اینکه نویسنده‌ای در اثر خود برای مدلول «صورت» از دال‌های قیافه، سیما، رخ و چهره استفاده کند؛ در این صورت ترجمه‌ی دال‌های مختلف به یک دال واحد، بدون درنظرگرفتن قصد واقعی نویسنده در استفاده از آن‌ها، همان تحریفیست که بermen از آن به عنوان غنازدایی کمی یاد می‌کند؛ از این‌رو، به نظر می‌رسد در اینجا نیز باید به اصل «چیستی ترجمانی» ژان رنه لادمیرال (J.R. LADMIRAL) رجوع کرد. اگر این تعدد واژگانی به دلیل سبک و انتخاب آگاهانه‌ی نویسنده باشد، باید به آن وفادار بود و آن را در متن مقصد انتقال داد؛ ولی اگر این تعدد واژگان مربوط به زبان باشد، شاید بتوان با اندک تفسیر و اعمال تغییراتی به نفع انتقال معنا آن را ترجمه کرد» (مهدی‌پور، ۱۳۸۹: ۶۱).

۳. تحلیل و بررسی ترجمه‌ی بیت‌هایی از حافظ

در این مجال ابیاتی بررسی می‌شود که مؤلفه‌ی غنایم‌گردی در آن دیده شده است؛ البته ممکن است دیگر مؤلفه‌های نظام تحریف متن هم دیده شود که به فراخور بحث، درباره‌ی آن توضیح داده می‌شود. ابتدا، بیت مورد بحث و ترجمه‌های آن و سپس، تحلیل ترجمه‌ها ذکر می‌شود. برای تحلیل ترجمه‌ها، از بین مترجمان غیرفارسی‌زبان، از ترجمه‌های کلارک، اسمیت (Smith) و بلای (Bly) و لویسون (Lewison) و از میان مترجمان فارسی‌زبان، از ترجمه‌های شهریاری و آریان‌پور استفاده شده است.

۳.۱. غزل ۱ / بیت ۵

شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هایل
کجا دانند حال ما سبکباران ساحل‌ها
(حافظ، ۱۳۷۶: ۱)

Clarke: The dark night (of the world), and the fear of the wave (of grief), and the whirlpool so fearful (the time of death). The light-burdened ones of the shore (ancestors who have passed the flood of death), how know they our state (Clarke, 1891: 1).

Smith: The dark night and terrifying wave and fierce^۱ whirlpool:
Do those light of burden on shore know where we stay? (Smith, 1986: 1^۲)

Aryanour: The dark midnight, fearful waves_۳, and the tempestuous^۳ whirlpool
How can he know of our state, while ports house his unladen ships
(Aryanpur, 1984: 1).

۱. به معنی شدید و بی‌امان است (آر)، نه هایل و ترسناک. «آر» مخفف فرهنگ آریان‌پور و «هز» مخفف فرهنگ هزاره است.

۲. ترجمه‌ی اسمیت شماره صفحه ندارد. عددها شماره‌ی غزل‌هاست.

۳. یعنی شدید، خروشان، توفانی (آر).

Shahriari: Those secure on the shore with peace of mind,
Don't know our storm^۱, the waves and the dark night.^۲

Shahriari	Aryanour	Smith	Clarke	متترجم واژگان
the dark night	The dark midnight	The dark night	The dark night (of the world)	شب تاریک
the waves	fearful waves	terrifying wave	the fear of the wave (of grief)	بیم موج
our storm	tempestuous whirlpool	fierce whirlpool	wirlpool so fearful (the time of death)	گردابی چنین هایل
Don't know	How can he know of	Do ... know	how know they	کجا دانند
-	our state	<u>where we stay</u>	our state	حال ما
Those <u>secure</u> on the shore with peace of mind	-	those light of burden on shore	The light-burdened ones of the shore	سبکباران ساحل‌ها

۳.۱.۱. تحلیل

یکی از تحریف‌هایی که در متن اتفاق می‌افتد، **غنازدایی کمی** است؛ یعنی مترجم واژه‌ای واحد را معادل چند واژه‌ی مترادف می‌آورد. درست است که ترس و بیم و هوی، هرسه به لحاظ معنایی نزدیک هستند؛ اما کاربردهایی متفاوت در بافت سخن دارند. در ترجمه‌ی این بیت، کلارک، fear را معادل بیم آورده است و fearful را که صفتی ساخته‌شده از همان ریشه است، معادل هایل آورده است و بدین‌ترتیب، در ترجمه **غنازدایی کمی** اتفاق افتاده است. در این مورد هرچند اسمیت به درستی دو واژه‌ی مجزا را برای بیم و هایل آورده است؛ اما متأسفانه ترکیب دوم را متوجه نشده و بیم موج را

۱. این واژه علاوه بر طوفان، به معنی بحران و آشفتگی هم هست (آر).

۲. ترجمه‌ی شهریاری به صورت آنلاین منتشر شده و شماره‌ی صفحه ندارد. آدرس سایت در فهرست منابع آمده است.

موج بیمناک = terrifying wave ترجمه کرده که ناشی از بدفهمی متن مبدأ است. همین اتفاق برای آریانپور هم افتاده و این ترکیب را fearful waves ترجمه کرده است؛ یعنی موج ترسناک. شهریاری در ترجمه‌ی بیت، فقط تصویر را ترجمه کرده است و همه‌ی صفات در ترجمه غایب‌اند. اسمیت، «حال ما» را where we stay ترجمه کرده است؛ یعنی جایی که ما هستیم. ترجمه از متن مبدأ بسیار دور و کاملاً آزاد است.

۲.۳. غزل / ۲۶ بیت ۴:

عاشقی^۱ را که چنین باده‌ی شبگیر دهند
کافر عشق بود گر نشود باده‌پرست
(حافظ، ۱۳۷۶: ۳۹)

Clarke: That Arif, to whom they give wine like this, night-watching
Is infidel to love, if he be not wine-worshipper (Clarke, 1891: 111).

Smith: If a wise man is given late at night such a drink, this is his Fate;
Unfaithful to Love he would be if he praised wine, then denied (Smith, 1986:
44).

Bly & Lewisohn: The friend of wisdom who receives
The wine that steals sleep is a traitor to love
If he doesn't worship that same wine (بلای و لویسون، ۱۳۹۱: ۳۸).

Aryanour: “Such midnight sip, sacrifice will demand,
“Or you’ll be profane to love, any rate” (Aryanpur, 1984: 14)

Shahriari: The lover who drinks this nocturnal brew Infidel, if not worships
the wine's command.

۱. در تصحیح خانلری «عارفی» در متن است (حافظ، ۱۳۶۲: ۶۰).

Shahriari	Aryanour	Bly & Lewisohn	Smith	Clarke	مترجم واژگان
The lover	-	The friend of wisdom	a wise man	That Arif	عاشقی [عارفی] را
who drinks this nocturnal brew	Such midnight sip	who receives The wine that steals sleep	is given late at night such a drink	they give wine like this, night-watching	که چنین باده‌ی شبگیر دهند
Infidel	profane to love	is a traitor to love	Unfaithful to Love he would be	Is infidel to love	کافر عشق بود
if not worships the wine's command	-	If he doesn't worship that same wine	if he praised wine, then denied	if he be not wine-worshipper	گر نشود باده‌پرست

۱.۲.۳. تحلیل

- عاشقی را: از ترجمه چنین برمی‌آید که کلارک، اسمیت و لویسون نسخه‌بدل «عارفی را» ترجیح داده‌اند؛ درحالی‌که با توجه به مصراع دوم که بحث کفرورزیدن نسبت به عشق است، «عاشق» مقبول‌تر است؛ همچنین، به‌جز کلارک که برای عارف معادلی نیاورده و خود واژه را عیناً تکرار کرده است، اسمیت از a wise man (مرد خرد یا خردمند) و بلای و لویسون از The friend of wisdom (دوستدار خرد) استفاده کرده‌اند که البته دو معادل اخیر هیچ‌کدام بار معنایی عارف را نیز منتقل نمی‌کند. هرچند عارف ترجیح داده شده؛ معادلی مناسب برای این کلمه آورده نشده است که بار معنایی و مفهومی این کلمه را در زبان مقصد آینگی کند؛ بنابراین، شاهد غنازدایی کیفی هستیم.

- باده: معادل‌هایی که برای این واژه برگزیده شده، چنین است: wine (کلارک و بلای و لویسون)، drink (اسمیت)، sip به معنی جرعه (آریانپور)، brew به معنی مشروب دم‌کرده و تخمیرشده (شهریاری). در اشعار دیگر معادل «می» نیز wine به کار رفته

است: اما این کار را غنازدایی کمی می‌گویند؛ یعنی برای یک مدلول چند دال وجود دارد که مترجم برای همگی از یک معادل استفاده می‌کند.

- آریانپور شبکه‌های معنایی و تصویری بیت را نادیده گرفته و چنین ترجمه کرده است: «چنین جرعه‌ی نیم‌شبی قربانی خواهد خواست یا تو در هر حال کافر عشق خواهی شد.» (آریانپور، ۱۹۸۴: ۱۴) که نه تنها خطاب بیت تغییر کرده؛ بلکه مضمون نیز کاملاً دگرگون شده است. سخن از عاشقی است که چنان باده‌ی شبانه‌ای باید او را باده‌برست کند؛ و گرنه در راه عاشقی کافر است، نه جرعه‌ی شبانه‌ای که قربانی می‌گیرد!

۳.۳. غزل ۲۶ / بیت ۶:

آنچه او ریخت به پیمانه‌ی ما نوشیدیم اگر از خمر بهشت است و گر باده‌ی مست
(حافظ، ۱۳۷۶: ۳۹)

Clarke: Of whatever, He (God) poured into our cup, we have drunk (good or bad);
Whether it be of the wine of Paradise, or of the cup of intoxication (Clarke, 1891: 111).

Smith: Whatever You have poured into our cup, we've swallowed it all;
Either the wine of drunkards or the elixir of Paradise, we tried (Smith, 1986: 44).

Bly & Lewisohn: whatever God had poured into our goblet
We drunk, whether it was the wine
Of heaven or the wine of drunkenness (بلای و لویسون، ۱۳۹۱: ۳۸).

Aryanour: What God poured in our cup we took same;
Never mind, if from Heaven or Hell we got (Aryapur, 1984: 14).
Shahriari: Whatever He poured for us in our cup, we just drank
If it was a cheap wine or heavenly brand.

Shahriari	Aryanour	Bly & Lewisohn	Smith	Clarke	مترجم واژگان
Whatever He poured for us	What God poured	whatever God had poured	Whatever You have poured	Of whatever, He (God) poured	آنچه او ریخت
in our cup	in our cup	into our goblet	into our cup	into our cup	به پیمانه‌ی ما
we just drank	-	We drunk	we've swallowed <u>it all</u>	we have drunk	نوشیدیم
	if	whether		Whether	اگر
or heavenly brand	from Heaven	it was the wine Of heaven	the elixir of Paradise	it be of the wine of Paradise	از خمر بهشت است
If it was a cheap wine	Hell we got	or the wine of drunkenness	Either the wine of drunkards	or of the cup of intoxication	وگر باده‌ی مست

۳.۳.۱. تحلیل

خمر بهشت و باده‌ی مست: کلارک و اسمیت به این نکته توجه کرده‌اند که در این دو ترکیب، بار معنایی خمر و باده متفاوت است. هرچند به لحاظ لغوی یکسان هستند؛ یکی متعلق به بهشت و دیگری شراب مست‌کننده‌ی مادی است؛ بنابراین، کلارک برای خمر بهشت، wine of Paradise را به کار برده و برای باده‌ی مست، cup of intoxication یعنی پیمانه‌ی سرمستی. باید به این نکته توجه داشت که وی cup را در همین بیت، هم معادل پیمانه آورده و هم معادل باده که غنازدایی کمی ایجاد کرده است. معادلی که اسمیت به کار برده، مناسب‌تر است؛ وی به جای خمر از واژه‌ی elixir که همان اکسیر است، استفاده کرده و به جای باده، wine را آورده که میان این دو تمایزی قائل شده باشد.

۳.۴. غزل / ۳۳ بیت ۸ و ۱۰:

ای مدعی برو که مرا با تو کار نیست احباب حاضرند به اعدا چه حاجت است

با مدعی نزاع و محاکا چه حاجت است
حافظ تو ختم کن که هنر خود عیان شود
(حافظ، ۱۳۷۶: ۴۹)

ترجمه‌های بیت ۸:

Clarke: O pretender! go: I have naught with thee:
Dear friends are present. Of enemies- is what need? (Clarke, 1891: 129)

Smith: O pretender, go away: I have nothing that is in common with you!

When friends are present, of enemies who are inane^۱ what need is"? (Smith, 1986: 51)

Bly & Lewisohn: Go away, you false face^۲, I want nothing
To do with you. Lovers with true hearts
Are with us. Why should we need people like you? (بلای و لویسون، ۱۳۹۱: ۶۶)

Shahriari: No need to deal with fake prophets because
When friends are here, false claims disparage^۳.

۱. خالی، تهی، پوچ (آر).

2. A False Face is a metaphor for a type of behavior that occurs when a person presents him or herself in one sort of identity, but then when the plot unfolds he or she shows another face (esp. during an action that is offensive to you). (UD) Urban dictionary = UD

۳. کمارج کردن، کوچک کردن، تحقیر کردن (آر).

Shahriari	Bly & Lewisohn	Smith	Clarke	مترجم واژگان
fake prophets	Go away, you false face	O pretender, go away	O pretender! go	ای مدعی برو
No need to deal with	I want nothing To do with you	I have nothing that is in common with you	I have naught with thee	که مرا با تو کار نیست
When friends are here	Lovers with <u>true hearts</u> Are with us	When friends are present	Dear friends are present	احباب حاضرند
No need to deal with <u>fake prophets</u>	Why should we need <u>people like you?</u>	of enemies <u>who are inane</u> what need is?"	Of enemies- is what need?	به اعدا چه حاجت است

ترجمه‌های بیت ۱۰:

Clarke: Hafiz! End thy verse: for skill itself becometh clear:
Disputation^۱ and contention^۲ with the pretender -is what need? (Clarke, 1891: 129)

Smith: Hafiz, make an end to this poem, for what has worth shows itself'
To argue and disagree with the pretender's dull brain, what need is? (Smith, 1986: 51)

Bly & Lewisohn: Hafez, bring this to an end now. We all know
How clear your poems are. So we don't need
To quarrel with those who can't grasp^۳ poetry (بلای و لویسون، ۱۳۹۱: ۶۶).

Shahriari: Hafiz desist^۴, for art self-radiates
Needless debate with fake artist and false sage.

-
- ۱. بحث، گفتمان، مباحثه (آر).
 - ۲. رقابت، بحث و جدل، احتجاج (آر).
 - ۳. درک کردن، دریافت، فهمیدن (آر).
 - ۴. دست برداشتن از، دست کشیدن از (آر).

Shahriari	Bly & Lewisohn	Smith	Clarke	مترجم واژگان
Hafiz	Hafez	Hafiz	Hafiz	حافظ
desist	bring this to an end <u>now</u>	make an end to this poem	End thy verse	تو ختم کن
for art self-radiates	We all know How clear <u>your poems</u> are	for what has worth shows 'itself'	for skill itself becometh clear	که هنر خود عیان شود
fake artist and <u>false sage</u>	those who can't grasp poetry	the pretender's <u>dull brain</u>	with the pretender	با مدعی
Needless debate with	So we don't need To quarrel with...	To argue and disagree with... what need is?	Disputation and contention... is what need?	نزاع و محاکا چه حاجت است

۱.۴.۳. تحلیل

- مدعی: در بیت هشتم واژه مدعی وجود دارد. درست است که در این دو بیت، موضوع ادعاشده فرق می‌کند؛ اما چون واژه یکیست، می‌توان و بهتر است از معادلهای یکسان استفاده کرد. کلارک و اسمیت، هم در بیت هشتم و هم در این بیت، از معادل dull pretender استفاده کرده‌اند؛ اما اسمیت صفتی غیرضروری نیز بدان افروده است: false face brain یعنی کندذهن. بلای و لویسون در بیت هشتم به خوبی معادل false face را انتخاب کرده‌اند؛ اما در اینجا مدعی را تعریف کرده‌اند: those who can't grasp poetry یعنی کسی که شعر را درک نمی‌کند که البته مناسب نیست. شهریاری نیز همچنان با لفظ fake صفتی برای مدعی ساخته است. در بیت هشتم (fake prophets)! و در این بیت fake artist، یعنی هنرمند تقلیبی و false sage یعنی دانای دروغین، یعنی بهاقتضای مطلب، قلابی‌بودن در زمینه‌ای خاص را مدنظر قرار داده است. براساس قاعده‌ی غنازدایی کلمی نباید برای یک مدلول که چند دال دارد، از یک معادل استفاده کرد؛ عکس آن نیز صادق است و نباید برای یک دال چند معادل به کار برد.

- نزاع و محاکا: درباره‌ی این دو کلمه‌ی به‌ظاهر هم‌معنا، **غنازدایی کمی** در ترجمه‌ی بالای و لویسون و شهریاری اتفاق افتاده است. چنان‌که در جدول مشاهده می‌کنید، جمله‌ای در توضیح این دو کلمه آورده‌اند؛ ولی ترجمه‌ی کلارک و اسمیت این‌گونه نیست.

۳.۵. غزل ۱۵۱ / بیت ۴:

شکوه تاج سلطانی که بیم جان در او درج است
کلاهی دلکش است اما به ترک سر نمی‌ارزد
(حافظ، ۱۳۷۶: ۲۰۵)

Clarke: The pomp^۱ of the imperial crown, in whose grandeur^۲ is fear of life,
Is verily^۳ a heart-alluring^۴ crown; but the abandoning of one's head (life), it is
not worth (Clarke, 1891: 287).

Smith: The crown's majesty leads to pride^۵ that seduces^۶ the heart;
For to risk one's life for its shaky situation is worthless (Smith, 1986: 142).

Bly & Lewisohn: Hidden inside the crown of a king there's always
A fear of assassination^۷; a crown is a stylish hat,
But a head is too much to pay for it (۷۰: ۱۳۹۱). (بالای و لویسون، ۱۳۹۱: ۷۰).

Aryanour: If you lose your head but gain a kingdom,
It's a silly bargain^۸, Far from wisdom (Aryanpur, 1984: 50).

۱. جلال، شکوه (آر).

۲. عظمت، ابهت، هیبت (آر).

۳. (قدیمی) به درستی (که)، هر آینه.

۴. واژه‌ی alluring به معنی فربیبا، جذاب و گیراست (آر).

۵. غرور، نخوت، تکبر (آر).

۶. گمراه کردن، فریقتن، گول زدن (آر).

۷. کشن، به قتل رساندن (آر).

۸. معامله، دادوستد (آر).

Aryanour	Bly & Lewisohn	Smith	Clarke	متترجم واژگان
-	the crown of a king	The crown's majesty	The pomp of the imperial crown	شکوه تاج سلطانی
-	there's always A fear of assassination	For to risk one's life	in whose <u>grandeur</u> is fear of life	که بیم جان در او درج است
-	a crown is a stylish hat	-	Is verily a heart-alluring crown	کلاهی دلکش است
-	But	-	but	اما
-	a head is too much to pay for it	is worthless	the abandoning of one's head (life), it is not worth.	به ترک سر نمی‌ارزد

۳.۵.۱. تحلیل

تاج، کلاه: کلارک معادل تاج و کلاه، واژه‌ی *crown* را به کار برده است؛ درحالی‌که این واژه تنها به تاج اطلاق می‌شود. این کار نه تنها استفاده از یک معادل برای دالهای مختلف یک مدلول است و موجب غنازدایی کلمی می‌شود بلکه تخریب شبکه‌های معنایی را نیز در پی دارد. درست است که وقتی حافظ می‌گوید «کلاهی دلکش است»، مقصود همان «تاج سلطانی» است؛ اما برای تنزل جایگاه آن، این تغییر واژگانی انجام شده و این اتفاق بدون هدف نیفتاده است؛ آنجا که می‌خواهد درباره‌ی شکوه سلطانی سخن بگوید، از واژه‌ی «تاج» استفاده می‌کند و زمانی که قصد دارد از خطر آن بگوید، از واژه‌ی کلاه استفاده می‌کند تا ارزش آن را کم کند؛ بنابراین، در ترجمه‌ی بلای و لویسون، تاحدوودی، شاهد رعایت این قاعده هستیم. آن‌ها وقتی می‌خواهند برای «کلاهی دلکش است» معادل بیاورند، این‌گونه می‌گویند *a crown is a stylish hat* یعنی تاجی که کلاهی شیک است و سعی کرده‌اند به کلاه‌بودن این تاج، تاحدوودی، اشاره کنند.

۳.۶. غزل ۳۱۹ / بیت ۷:

دارم از لطف ازل جنت فردوس طمع
گرچه دربانی میخانه فراوان کردم
(حافظ، ۱۳۷۶: ۴۳۱)

Clarke: From (through) the grace of eternity without beginning, paradise, I greedily desire:
Although, door-keeping of the wine-house, much I did (Clarke, 1891: 690).

Smith: Through the Grace of Eternal God I still greedily desire Paradise:
Although keeper of door of the winehouse was often my trade^۱ (Smith, 1986: 407).

Bly & Lewisohn: Because of the grace of Pre-Eternity, I have a longing^۲
For the Garden of Paradise, even though I spent
Long years as a doorkeeper in the tavern (بلای و لویسون، ۱۳۹۱: ۸۸).

Shahriari: I seek eternal bliss in Paradise
Though I am a mere servant of the Grail.

Shahriari	Bly & Lewisohn	Smith	Clarke	متوجه وازگان
-	I have a longing For	I still greedily desire	I greedily desire	دارم ... طمع
-	Because of the grace of Pre-Eternity	Through the Grace of Eternal God	From the grace of eternity without beginning	از لطف ازل
-	the Garden of Paradise	Paradise	paradise	جنت فردوس
-	even though... as a doorkeeper in the tavern	Although keeper of door of the winehouse	Although, door-keeping of the wine-house	گرچه دربانی میخانه
-	I spent Long years	was often my trade	much I did	فراوان کردم

۱. پیشه، حرفة، کار (آر).

۲. آرزوی شدید، خواستن از ته دل (آر).

۳.۶.۱. تحلیل

شهریاری چنین ترجمه کرده است: «من در بهشت، شادمانی جاودانی را می‌جویم؛ هر چند من فقط خدمتکار grail، یعنی جام حضرت عیسی بوده‌ام». حافظ نمی‌گوید من در بهشت بهدنبال چیزی هستم، می‌گوید به‌واسطه‌ی لطفی که از خداوند سراغ دارم، آرزوی رفتن به بهشت را دارم. به‌کاربردن Grail که اصطلاحی مسیحی و جامی مقدس برای مسیحیان است، در این جایگاه مناسب نیست؛ چون باید از مکانی نام برد که نقطه‌ی مقابل جنت باشد؛ یعنی میخانه، نه مکان یا وسیله‌ای مقدس. پیش‌تر، این اصطلاح را معادل «جام جهان‌نما» به کار برد بود. این کار نه تنها به غنازدایی کیفی منجر می‌شود که به‌هیچ عنوان معادلی مناسب برای میخانه نیست و مفهوم را به درستی ادا نمی‌کند.

۳.۷. غزل ۳۹۳/ بیت ۹:

مبوس جز لب ساقی و جام می‌حافظ
که دست زهدفروشان خطاست بوسیدن
(حافظ، ۱۳۷۶: ۵۳۵)

Clarke: Hafiz! Save^۱ the lip of the Beloved and the cup of wine, naught kiss;
For, the hand of austerity^۲-boasters, sin is kisshig (Clarke, 1891: 768).

Smith: Kiss only Beloved's lip Hafiz, and the cup of wine;
Kisser of preacher's hand, don't you ever try to be (Smith, 1986: 461).

Bly & Lewisohn: Don't kiss anything except the sweetheart^۳'s lip
And the cup of wine, Hafiz; friends, it's a grave^۴ mistake
To kiss the hand held out to you by a puritan^۵. (بلای و لویسون، ۱۳۹۱: ۵۲)

۱. به استثنای، سوای (آر).

۲. زهد.

۳. معشوقه (آر).

۴. مهم، حیاتی، شدید (آر).

۵. پاک‌دین، خشکه‌مقدس، متزهد (هز).

Aryanpur: Hafiz! Kiss the cup, and the Saki's chin¹;
To kiss hypocrites' hands is indeed a sin (Aryanpur, 1984: 119).

Shahriari: Hafiz kisses only the bearer and the cup
Keep away from the hypocrite² wolf in sheepish gown³.

Shahriari	Aryanour	Bly & Lewisohn	Smith	Clarke	متوجه وازگان
kisses only	-	Don't kiss	Kiss only	naught kiss	مبوس
the bearer	and the Saki's chin	anything except the sweetheart's lip	Beloved's lip	Save the lip of the Beloved	جز لب ساقی
and the cup	Kiss the cup	And the cup of wine	and the cup of wine	and the cup of wine	و جام می
Hafiz	Hafiz	Hafiz,;	Hafiz	Hafiz!	حافظ
Keep away from the hypocrite wolf in sheepish gown	hypocrites' hands	the hand held out to you by a puritan	preacher's hand	For, the hand of austerity-boasters	که دست زهدروشان
-	is indeed a sin	it's a grave mistake	don't you ever try to be	sin is	خطاست
-	To kiss	To kiss	Kisser of	kisshig	بوسیدن

۱. چانه (آر).

۲. متظاهر، سالوس (آر).

۳. لباس، جامه، خرقه (آر).

۳.۷.۱. تحلیل

مبوس جز لب ساقی: ساقی از محبوب‌ترین چهره‌های شعری در دیوان حافظ است که همچون یار و جانان برای خود پایه و پایگاهی دارد و کار و کارданی و کارگردانی او در غزل حافظ از معشوق یا از پیر مغان کمتر نیست (رک. خرمشاهی، ۱۳۸۵، ج ۲: ۱۵۸) با توجه به کارکرد خاص ساقی در دیوان حافظ، هیچ‌کدام از معادلهای به‌کاررفته در ترجمه‌ها، معنای ساقی را در زیان مقصد آینگی نمی‌کند. کلارک لفظ ساقی را عیناً در ترجمه‌ی بسیاری از ایات به کار برده؛ اما در این بیت، از واژه‌ی Beloved استفاده کرده و اسمیت نیز همین واژه را به کار برده است. آریانپور، Saki را به کار برده؛ ولی معادل لب، chin (= چانه، زنخدان) آورده است! بلای و لویسون از sweetheart استفاده کرده‌اند که مانند Beloved کلمه‌ای مناسب نیست و غنازدایی کیفی و کمی دارد؛ زیرا به‌جای معشوق و دلب و ساقی که هر کدام بار معنایی متفاوت در دیوان حافظ دارند، از یک لفظ بهره‌بردن، مخلص فصاحت است. جالب است که در ترجمه‌ی کلارک که دقت و امانت‌داری او در بسیاری از موارد تحسین‌برانگیز است، درباره‌ی این بیت شاهد تفاوت در لفظ هستیم و برای ساقی یک معادل واحد را در ترجمه نیاورده است.

۳.۸ غزل ۴۰۷ / بیت ۵:

گوشوار زر و لعل ار چه گران دارد گوش
دور خوبی گذران است، نصیحت بشنو
(حافظ، ۱۳۷۶: ۵۵۳)

Clarke: Although the ear be heavy with (dull to) the ear-ring of gold and of ruby (profitable counsel),
The season of beauty (youthfulness) is passing; counsel, hear (Clarke, 1891: 789).

Smith: Although the ear may be heavy with an ear-ring of gold and ruby,
The season of beauty is a passing thing, this wise advice be hearing (Smith, 1986: 477).

Bly & Lewisohn: Although your gold and ruby earring may weigh
Down your ear a bit, listen to my advice:

The time of pleasant fairness doesn't last long (۶۴: ۱۳۹۱). (بلای و لویسون، ۱۳۹۱: ۶۴).

Aryanpur: Gold and ruby ear-rings are dear^۱ in price-
Happy days will soon end, hearken my advice (Aryanpur, 1984: 120).

Shahriari: Though many jewels and rings of gold,
Necks and ears of many elegantly hold;
All the good times will one day fold.
With a clear mind listen, and a beating chest.

Shahriari	Aryanour	Bly & Lewisohn	Smith	Clarke	متجم وازگان
many jewels and rings of gold	Gold and ruby ear-rings	your gold and ruby earring	an ear-ring of gold and ruby	the ear-ring of gold and of ruby	گوشوار زر و لعل
Though	-	Although	Although	Although	ار چه
<u>Necks and ears of many elegantly hold</u>	are dear in price	may weigh Down your ear <u>a bit</u>	the ear may be heavy with	the ear be heavy with (dull to)	گران دارد گوش
All the good times	Happy days	The time of <u>pleasant</u> fairness	The season of beauty	The season of beauteousness (youthfulness)	دور خوبی
will one day fold	will soon end	doesn't last long	is a passing <u>thing</u>	is passing	گذران است
<u>With a clear mind</u> listen, <u>and a beating chest</u> .	hearken my advice	listen to <u>my</u> advice	this wise advice be hearing	counsel, hear	نصیحت بشنو

۱. گران قیمت، گران بها، گراف (آر). (کالا و مغازه) گران بها (هز).

۳.۸.۱. تحلیل

گران دارد گوش: در بررسی مقایسه‌ای ترجمه‌ها، ترکیب «گران دارد گوش» شایسته‌ی تأمل است. به معادله‌ای این ترکیب در جدول بالا دقت کنید.

یکی از نقاط قوت ترجمه‌ی کلارک دریافت شیوه‌های معنایی چندگانه‌ی کلمات در شعر حافظ است. در بسیاری از ایات که کلمه‌ای ایهام یا ایهام تناسب دارد، کلارک هر دو معنای نزدیک و دور ایهام را ترجمه کرده است. در این بیت، کلمه‌ی گران ایهام تناسب دارد، هم به معنای سنگین‌شدن گوش از شنیدن پند و هم سنگین‌کردن گوش از نظر وزن، که کلارک هر دو معنی را آورده است:

The ear be heavy with (dull to) the ear-ring of gold and of ruby

در ترجمه‌ی اسمیت فقط معنای دوم ترجمه شده و معنای نخست مغفول مانده است. معنایی که در بیت نزدیک‌تر است و با توجه به تناسب‌های بیت، مانند نصیحت شنو، در زبان مبدأ زودتر به ذهن می‌رسد.

در ترجمه‌ی بلای و لویسون نیز مانند اسمیت معادل آمده و به معنای نخست توجه نشده است.

آریان‌پور، مترجم فارسی‌زبانی که توقع می‌رود شبکه‌های معانی و تناسبات را در زبان مبدأ بیشتر دریابد، معنی بیت را در زبان مبدأ به درستی درنیافته و گران را در معنای گران‌قیمت آورده است. این معنی با توجه به لعل و گوشوار زر، جزء لایه‌های معنایی بیت است؛ ولی معنایی مستقیم از بیت نیست. با ترجمه‌ی آریان‌پور، مخاطب ترجمه در زبان مقصد، تصویری نادرست از بیت را در ذهن خواهد آورد. ترجمه‌ی آریان‌پور چنین است: Gold and ruby ear-rings are dear^۱ in price.

گوشوار زر و لعل از نظر قیمت گران هستند.

با این ترجمه هم شاهد غنایم‌ای کیفی از ایهام موجود در بیت هستیم و هم تحریف‌هایی دیگر همچون عامیانه‌کردن لحن و تخریب شبکه‌های معنایی مستتر در متن

۱. گران‌قیمت، گران‌بهای، گراف (آر). (کالا و مغازه) گران‌بهای (هز).

اتفاق افتاده است. ترجمه‌ی ایهام موجود در این بیت، یکی از دشواری‌هایی است که مترجمان با آن مواجه‌اند و در مواردی از این نوع، اغلب شاهد غنازدایی کیفی هستیم؛ زیرا امکان اینکه واژه‌ای در زبان مقصد یافت شود که معادل دقیق هر دو معنای یک واژه در زبان مبدأ باشد، بسیار اندک است. شاید بتوان یکی از نمونه‌های بارز غنازدایی کیفی را ترجمه‌ی ایهام دانست.

۴. نتیجه‌گیری

ترجمه‌ی دیوان حافظ سابقه‌ای طولانی دارد و مترجمان متعدد با گرایش‌های نظری مختلف، از فارسی‌زبانان و غیرفارسی‌زبانان، بدان اهتمام ورزیده‌اند. زبان حافظ برای مخاطبان فارسی‌زبان هنوز رازهای ناگشوده‌ی بسیار دارد و انتقال این رازورمزها برای مترجمان به مراتب دشوارتر می‌نماید. مشخص است که مترجمان غیرفارسی‌زبان برای ترجمه از شرح‌های دیوان حافظ استفاده کرده‌اند، چنان‌که گاه در ترجمه، دیدگاه‌های شارحان زبان فارسی بسیار آشکار است؛ ولی مترجمان فارسی‌زبان با اتنکا به زبان مادری و برداشتستان از شعر به ترجمه پرداخته‌اند و این امر سطح ادبی ترجمه‌ی آن‌ها را تحت تأثیر قرار داده است.

در این مجال، بیش از هر چیز، دو بحث تحریف متن آن‌توان برنمن بررسی شده است؛ یعنی غنازدایی کمی و غنازدایی کیفی. در غنازدایی کمی بحث ترادف واژگان در اشعار مطرح بود. اینکه واژگان در یک خانواده‌ی معنایی باشند، به معنای یکسان‌بودن آن‌ها از همه‌نظر نیست و شاید بتوان گفت ترادف به‌هیچ‌وجه به معنای همسان‌بودن و یکسان‌بودن نیست و هر کلمه، بار معنایی و کاربرد خاص خود را در زبان دارد. هول و بیم و ترس هر کدام بار معنایی خاصی در زبان فارسی القا می‌کنند و به طبقه‌ای ویژه از زبان ادب، تعلق دارند و نمی‌توان معادل همه‌ی آن‌ها را fear گذاشت یا اینکه در غزلی معادل کلیدواژه‌های ساقی، باده، جام، رند، مدعی، پیر و دیگر واژگان پریسامد حافظ، معادلی آورد و در غزلی دیگر، معادلی دیگر در برابر این واژگان کلیدی نهاد.

از طرف دیگر، در غنازدایی کیفی، انتقال لحن و شبکه‌ی معنایی بهم‌تنیده‌ی واژگان بسیار مهم است. یکی از نمونه‌های بارز این مؤلفه، نوع انتقال ایهام در زبان مقصد است. در اشعار حافظ، ایهام و ایهام تناسب بسامدی زیاد دارد. زبان فارسی این امکان را به شاعری چون حافظ می‌دهد که از واژگانی بهره ببرد که طیف معنایی گسترده داشته باشند. بسیار کمال‌گرایانه است که پنداریم می‌توان واژه‌ای را از لحاظ بار معنایی و آوایی در زبان مقصد، معادل تمام‌عیار کلمه‌ای در زبان مبدأ بیابیم؛ اما مترجمانی مانند کلارک، با آوردن معادل‌های متعدد در برابر کلمات چندمعنایی، سعی کرده‌اند امانت‌دارانه معانی زبان مبدأ را در زبان مقصد ایجاد کنند. اگرچه این امر موجب اطناپ و درازنویسی شده است؛ در مواردی باید اذعان کرد برای انتقال امانت‌دارانه و ترجمه‌ی وفادار به متن مبدأ، این روش یکی از روش‌های مطلوب است.

منابع

افضلی، علی و عطیه یوسفی. (۱۳۹۵). «نقد و بررسی ترجمه‌ی عربی گلستان سعدی براساس نظریه‌ی آنوان برمن؛ مطالعه‌ی موردي کتاب *الجستان الفارسی* اثر جبرائیل المخلع». مجله‌ی پژوهش‌های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، سال ۶، ش ۱۴، صص ۶۱-۸۳.

_____ و مرضیه داتوبر. (۱۳۹۸). «ارزیابی کیفی ترجمه‌ی عربی اشعار مولانا براساس نظریه‌ی آنوان برمن؛ مطالعه‌ی موردي کتاب مختارات من دیوان شمس‌الدین تبریزی اثر ابراهیم الدسوقي شتا». مجله‌ی پژوهش‌های ادبی، سال ۱۶، ش ۶۵، صص ۹-۲۸.

آریان‌پور، عباس. (۱۳۵۳). *فرهنگ آریان‌پور*. تهران: امیرکبیر.
احمدی، محمدرحیم. (۱۳۹۲). «آنوان برمن و نظریه‌ی گرایش‌های ریخت‌شکنانه؛ معرفی و بررسی قابلیت کاربرد آن در نقد ترجمه». مجله‌ی نقد زبان و ادبیات خارجی، دوره‌ی ۶، ش ۱۰، صص ۱-۱۹.

بلای، رایرت و لئونارد لویسون. (۱۳۹۱). دوش دیدم که ملایک در میخانه زندن (سی غزل حافظ). ترجمه‌ی کاظم فیروزمند. تهران: مرکز.

پورگیو، فریده. (۱۳۸۴). «نگاهی به ترجمه‌های حافظ به انگلیسی». سالنامه‌ی حافظ پژوهی، دفتر هشتم، صص ۷۵-۸۸

حافظ، خواجه شمس الدین محمد. (۱۳۶۲). دیوان حافظ. به تصحیح و توضیح پرویز ناتل خانلری. تهران: انتشارات خوارزمی.

———. (۱۳۷۶). دیوان غزلیات خواجه حافظ شیرازی. به کوشش خلیل خطیب رهبر. تهران: انتشارات صفحی علیشاہ.

حق‌شناس، علی‌محمد و همکاران. (۲۰۰۵). فرهنگ هزاره. تهران: فرهنگ معاصر. خرمشاهی، بهاء‌الدین. (۱۳۸۵). حافظنامه (۲ جلدی). تهران: انتشارات علمی و فرهنگی. دیویس، دیک (۱۳۹۱). «در ترجمه‌ناپذیری شعر حافظ». ترجمه‌ی مصطفی حسینی و بهنام میرزابابازاده فومشی. ادبیات تطبیقی (ویژه‌نامه‌ی فرهنگستان)، سال ۳، ش ۵، صص ۶۲-۷۵.

رزمجو بختیاری، شیرین. (۱۴۰۰). «بررسی ترجمه‌ی انگلیسی غزلی از حافظ بر پایه‌ی برداشت درست از متن». مجله‌ی شعرپژوهی، دوره‌ی ۱۳، ش ۲ (پیاپی ۴۸)، صص ۸۵-۱۲۰.

رضایی، رضا. (۱۳۸۹). بررسی امکان اتخاذ رویکرد واساختی در ترجمه‌های حافظ. پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد. به راهنمایی حسین پاینده و سالار منافی اناری. دانشگاه علامه طباطبائی.

زنده‌بودی، مهران. (۱۳۹۰). «از خود و دیگری و گرایش‌های تحریفی در گفتمان ترجمه‌شناختی آنتوان برمن تا ترجمه‌ناپذیری». مجله‌ی مطالعات ترجمه، سال ۹، ش ۳۴، صص ۲۳-۳۷.

- شبیری، لیلا و همکاران. (۱۳۹۸). «بررسی تحلیلی نظریه‌ی گرایش‌های ریخت‌شکنانه آنتوان برمن در گلستان سعدی با استناد به ترجمه‌ی فرانسوی شارل دفرمری». مجله‌ی پژوهش‌های زبان و ترجمه‌ی فرانسه، دوره‌ی ۲، ش ۱ (پیاپی ۲)، صص ۲۴-۱.
- لؤلؤیی، پروین. (۱۳۹۵). «ترجمه‌های حافظ به انگلیسی». ترجمه‌ی مصطفی حسینی. فصلنامه‌ی مترجم، سال ۲۵، ش ۶۰، صص ۷۵-۸۱.
- کریمی حکّاک، احمد (۱۳۷۵). «زیر بار امانت حافظ». ایران‌نامه، سال ۱۴، ش ۵۵، صص ۵۰۵-۵۲۱.
- کیوانی، مجdal الدین. (۱۳۹۰). «ترجمه‌های انگلیسی شعر حافظ». ذیل مدخل «حافظ» در: دائرة المعارف بزرگ اسلامی. ج ۱۹. زیر نظر کاظم موسوی بجنوری. تهران: مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی.
- ماندی، جرمی. (۱۳۹۴). معرفی مطالعات ترجمه، نظریه‌ها و کاربردها. ترجمه‌ی علی بهرامی و زینب تاجیک. تهران: رهنما.
- محمودی بختیاری، بهروز و منا پورنصر خاکباز. (۱۳۹۰). «ترجمه‌ی ابیات دارای ایهام (دلالت چندگانه) واژگانی در شعر حافظ؛ مطالعه‌ی تطبیقی پنج ترجمه از دیوان او». فصلنامه‌ی مطالعات زبان و ترجمه (دانشکده‌ی ادبیات و علوم انسانی)، ش ۴، صص ۹۷-۱۲۲.
- منافی اناری، سالار (۱۳۹۰). «افزایش، کاهش و تطابق در ترجمه‌های انگلیسی اشعار حافظ». مطالعات ترجمه، دوره ۹، شماره ۳۵، صص ۸۷-۱۰۰.
- مهدی‌پور، فاطمه. (۱۳۸۹). «نظری بر روند پیدایش نظریه‌های ترجمه و بررسی سیستم تحریف متن از نظر آنتوان برمن». کتاب ماه ادبیات، ش ۴۱ (پیاپی ۱۵۵)، صص ۵۷-۶۳.
- نیکنام، مهرداد (۱۳۸۱). کتابشناسی حافظ. تهران: علمی و فرهنگی.
- Aryanpur, A. (1984). *Odes of Hafiz; poetical horoscope*. Lexington, KY, U.S.A.: Mazdâ Publishers.
- Clarck, Wilberforce. (1891). *THE DIVAN-I-HAFIZ*. Calcutta: Government of India Centre Printing Office.
- Kanani, N (2016). *Hafez and his Divan as viewed by the west*. Würzburg: Königshausen & Neumann.

Smith, P. (1986). *Divan of Hafiz*. Australia, Melbourn: New Humanity Books.

<http://www.hafizonlove.com>